

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

4. அர்த்த பஞ்சக அதிகாரம்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

முமுக்ஷு அறியவேண்டிய ஐந்து விஷயங்கள் குறித்து உரைக்கும் அதிகாரம்

ஆதெள ப்ராப்யம் பரமம் அநகம் ப்ராப்த்ரு ரூபம் ச மாதெள
இஷ்ட உபாயம் து அயந நமஸோ: ஈப்ஸிதார்த்தம் சதுர்த்யாம்
தத் வ்யாகாதம் மமக்ருதிகிரி வ்யஜ்ஜயந்தம் மநும் தம்
தத் ப்ராயம் ச த்வயம் அபி விதந் ஸம்மத: ஸர்வவேதீ

பொருள் - ப்ரணவத்திலும் (ஓம்), அஷ்டாக்ஷரத்திலும் (நாராயண) உள்ள “அ” என்பதன் மூலம், தோஷம் இல்லாததும் மிகவும் உயர்ந்ததும் அடையப்படவேண்டிய பொருளாக உள்ளதும் ஆகிய வஸ்து (பகவான்) கூறப்பட்டது. அடுத்துள்ள “ம” என்பதன் மூலம், இப்படிப்பட்ட வஸ்துவை அடையவேண்டிய ஜீவனின் ஸ்வரூபம் கூறப்பட்டது. (நாராயணாய என்பதில் உள்ள) அயநம் என்பதன் மூலம், இப்படிப்பட்ட வஸ்துவை அடையும் உபாயமான ஸித்த உபாயம் கூறப்பட்டது. “நம” என்பதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட உபாயத்திற்குத் தேவையான அங்கமான சரணாகதி (ஸாத்ய உபாயம்) கூறப்பட்டது. நாராயணாய என்பதில் உள்ள நான்காம் வேற்றுமை (நான்காம் வேற்றுமை என்பது யார் ஒருவருக்காக ஒன்றைக் கூறுகிறோமோ என்று பொருள்; உதாரணமாக உழவன் மாடுகளுக்கு நீர் அளிக்கிறான்) மூலம், அடையவேண்டும் என்று ஆசைப்படும் பொருள் கூறப்பட்டது. நம என்பதில் உள்ள “ம” என்ற பதம், இப்படிப்பட்ட பகவானை அடையத் தடையாக உள்ள மமகாரத்தை (என்னுடையது, நான் போன்றவை) குறிக்கும். இப்படியாக ஐந்து கருத்துக்களை விளக்கும் அஷ்டாக்ஷரத்தையும், அது போன்று உள்ள த்வயம் (மற்றும் சரம ச்லோகம்) ஆகியவற்றையும் அறிபவன், அனைத்தையும் அறிந்தவனாகிறான்.

ஐந்து அல்லது ஆறு அர்த்தங்களில் வேறுபாடு இல்லை

மூலம் - ஐந்து அர்த்தங்களைக் கூறுவதற்கும், ஆறு அர்த்தங்களைக் கூறுவதற்கும் வேறுபாடு இல்லை. நாராயணாதி சப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்த விசேஷத்தை ஸித்தாந்தத்துக்கு தளமாக்கி இத்தை அநுபந்தித்திருக்கும் அர்த்தபஞ்சகத்தைச் சிலர் விசாரித்தார்கள். இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே கூட ஷடர்த்தங்களென்று சிலர் அநுஸந்தித்தார்கள்.

விளக்கம் - நாராயண மற்றும் ஓம் ஆகிய பதங்களின் மூலம், ஈச்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் இடையே உள்ள உறவுமுறை என்பது, ஆத்மாவிற்கும் சரீரத்திற்கும் உள்ளது போன்றது என்பது விளக்கப்பட்டது. இந்தத் தத்துவத்தையே நமது விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படை என்று கருதுபவர்கள், முமுக்ஷுவால் அறியப்படவேண்டியது அர்த்தபஞ்சகமே ஆகும் என்று கருதி, அதனை ஆராய்ந்தனர். வேறு சிலர், அர்த்தபஞ்சகத்துடன், இந்த உறவுமுறையும் (ஈச்வரன்-ஜீவன்) அறியப்படவேண்டும் என்று கருதி, ஆறு அர்த்தங்களை ஆராய்ந்தனர்.

அர்த்தபஞ்சகத்தின் விளக்கம்

மூலம் - இஸ்ஸம்பந்தம்போலே முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்து அறிய வேண்டுவதாகச் சேர்த்த அர்த்தபஞ்சகம் ஏதென்னில், “ப்ராப்யஸ்ய ப்ரக்ஷமணோ ரூபம் ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந: | ப்ராப்த்யுபாய பலம் ச ஏவ ததா ப்ராப்தி விரோதி ச | வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸ இதிறாஸ புராணகா:” என்று சொல்லப்பட்டன.

விளக்கம் - ஈச்வரன் மற்றும் ஜீவன் என்னும் தொடர்புடன் சேர்த்து, முமுக்ஷுக்கள் அறியவேண்டிய ஐந்து முக்கியமான கருத்துக்கள் என்னவென்பதை ஹாரீத ஸம்ஹிதை - ப்ராப்யஸ்ய ப்ரக்ஷமணோ ரூபம் ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந: | ப்ராப்த்யுபாய பலம் ச ஏவ ததா ப்ராப்தி விரோதி ச | வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸ இதிறாஸ புராணகா: - அடையப்பட வேண்டிய ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம், அந்த ப்ரஹ்மத்தை அடையும் ஜீவனின் ஸ்வரூபம், இவ்விதம் ப்ரஹ்மத்தைச் சென்றடையும் உபாயம், ப்ரஹ்மத்தை அடைவதன் மூலம்

பெறும் பயன் மற்றும் ப்ரஹ்மத்தை அடைவதற்குத் தடையாக உள்ள விஷயங்கள் என்பவையே ஆகும், இப்படியாகவே இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய வேதங்கள் கூறுகின்றன - என்று கூறியது.

அர்த்தபஞ்சகம் - 1 - ஈச்வரனின் ஸ்வரூபம்

ரஹஸ்ய த்ரயத்தில் ஈச்வர ஸ்வரூபம் வெளிப்படல்

மூலம் - இவற்றில் ப்ராப்யமான ப்ரக்ஷமத்தினுடைய ஸ்வரூபம் : திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதம அக்ஷரத்திலும் நாராயண சப்தத்திலும், த்வயத்தில் ஸவிசேஷணங்களான நாராயண சப்தங்களிலும், சரமச்லோகத்தில் மாம், அஹம் என்கிற பதங்களிலும் அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - இவற்றில் (அர்த்தபஞ்சகத்தில்) அடையப்பட வேண்டிய இலக்கான ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் என்பது திருமந்த்ரத்தின் முதல் சொல்லான ஓம் என்பதில் உள்ள “அ” என்பதன் மூலமும், நாராயண என்ற பதம் மூலமும் அறியப்படுகிறது; த்வய மந்த்ரத்தில் உள்ள “ஸ்ரீமந்” என்ற அடைச்சொல்லுடன் கூடிய “நாராயண” என்ற பதம் மூலம் அறியப்படுகிறது; சரமச்லோகத்தில் உள்ள “நான், என்” என்ற பதங்கள் மூலம் அறியப்படுகிறது.

ஈச்வரன் பெரியபிராட்டியை அகலாதவன் மற்றும் ஞான ஆநந்த ஸ்வரூபன்

மூலம் - அவ்விடங்களில் அநுஸந்திக்கும்போது, ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:, ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந், பவாந் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் சக்ரதரோ விபு:, ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷ நித்யஸ்ரீ:, விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ, ஸீதா ஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் இதம் வசனமப்ரவீத், ஸீதாமுவாசாதியசா ராகவம் ச மஹாவ்ரதம், அலமேஷா பரித்ராதும் ராகவாத் ராக்ஷஸீ கணம், பவேயம் சரணம் ஹி வ:, பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா, தயா ஸஹாஸீநமநந்த போகினி, காந்தஸ்தே புருஷோத்தம:, ஸ்வபரிசரண போகை: ஸ்ரீமதி ப்ரீயமானே, ஸ்ரீமதே நிர்மலானந்தோ தந்வதே விஷ்ணவே நம:, ஸ்ரீய:காந்த: அநந்தோ வரகுண கணைகாஸ்பத வபு:, ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸோ, ஸ்ரீய:பதி: நிகில ஹேயப்ரத்யநீக

கல்யாணைகதாநாநந்த ஞானானந்த ஸ்வரூப:, நீயும் திருமகளும் நின்றாயால், ஒண்தொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப, கோலத் திருமாமகளோடு உன்னை, நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும், உன் தாமரை மங்கையும் நீயும், அகலகில்லேன் இறையும், உணர் முழு நலம், நந்தா விளக்கே அளத்தற்கரியாய் என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரினியான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழு நலமான அநந்த ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாக அநுஸந்திக்க வேணும்.

விளக்கம் - பகவானின் ஸ்வரூபத்தை எல்லையற்ற ஞானம் உள்ளதாகவும், எல்லையற்ற ஆனந்தம் உள்ளதாகவும் அறிய வேண்டும். மேலும் அவன் எப்போதும், எந்த உருவிலும், எந்தச் சூழலிலும் தனது நாயகியான பெரியபிராட்டியாரை விட்டுப் பிரியாமல் உள்ளான் என்பதை அறியவேண்டும். அவள், அவனது அனைத்துச் செயல்களிலும் பங்கு கொள்கிறாள் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அவன் பிராட்டியை இவ்விதம் பிரியாமல் உள்ளான் என்பதை பல ப்ரமாணங்கள் மூலம் அறியலாம். லைங்க புராணம் - ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: - இந்த உலகின் பதியான நாராயணன் மஹாலக்ஷ்மியுடன் வைகுண்டத்தில் உள்ளான்; ஹரிவம்ஸம் (113-62) - ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் - இந்த நாராயணன் எப்போதும் மஹாலக்ஷ்மியுடன் உள்ளான்; இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் (120-13) - பவாந் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் சக்ரதரோ விபு: - இராமா! நீயே மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனும், சக்ரத்தை உடையவனும், உலகங்களின் எஜமானனும் ஆகிய நாராயணன் ஆவாய்; இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் (114-15) - ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷ நித்யஸ்ரீ: - ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவைத் திருமார்பில் கொண்டவனாகவும், மஹாலக்ஷ்மியுடன் இணைந்தவனாகவும் உள்ளாய்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-18-17) - விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ - மஹாலக்ஷ்மி விஷ்ணுவை விட்டுப் பிரியாதவள்; இராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம் (15-6) - ஸீதா ஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் இதம் வசனமப்ரவீத் - லக்ஷ்மணன், இராமனிடம் சீதையின் முன்பாக இவ்விதம் கூறினான்; இராமாயணம் அயோத்யாகாண்டம் (31-2) - ஸீதாமுவாசாதியசா ராகவம் ச மஹாஹ்ரதம் - தன்னைச் சரணம் புகுந்தவர்களைக் காப்பேன் என்ற ஸங்கல்பம் உடைய இராமனிடமும் சீதையிடமும் லக்ஷ்மணன் கூறினான்; இராமாயணம் ஸுந்தர காண்டம் (58-87) - அலமேஷா பரித்ராதும் ராகவாத் ராக்ஷஸீகணம் - இராமனிடமிருந்து இந்த அரக்கிகளைக் காப்பாற்றும் திறன் சீதையிடம் உள்ளது; இராமாயணம் ஸுந்தர காண்டம் (58-90) -

பவேயம் சரணம் ஹி வ: - சீதை அரக்கிகளிடம், “நான் உங்களுக்குச் சரணம் புகும் இடம் ஆவேன்”, என்றாள்; இராமாயணம் அயோத்யாகாண்டம் (31-27) - பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா - “இராமா! நீ சீதையுடன் இந்த மலை அடிவாரங்களில் சுகமாக இருப்பாயாக”, என்று லக்ஷ்மணன் கூறினான்; ஸ்தோத்ரரத்னம் (39) - தயா ஸஹாஸீநமநந்த போகினி - மஹாலக்ஷ்மியுடன் இணைந்து ஆதிசேஷன் மீது உள்ள எம்பெருமானை; சதுச்ச்லோகீ (1) - காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: - உனது ப்ரியமான நாயகன் புருஷோத்தமன்; ஆத்மஸித்தி (மங்கள ச்லோகம்) - ஸ்வபரிசரண போகை: ஸ்ரீமதி ப்ரியமாணே - மஹாலக்ஷ்மியுடன் அமர்ந்துள்ள எம்பெருமான், தனக்குச் செய்யப்படும் கைங்கர்யங்களை அனுபவித்து மகிழ்கிறான்; வேதாந்தசாரம் (மங்கள ச்லோகம்) - ஸ்ரீமதே நிர்மலாநந்தோ தந்வதே விஷ்ணவே நம: - மஹாலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்துள்ளவனும், தோஷங்கள் அற்றவனும் ஆகிய விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்; வேதாந்த தீபம் (மங்கள ச்லோகம்) - ஸ்ரீய:காந்த: அநந்தோ வரகுணகணைகாஸ்பத வபு: - மஹாலக்ஷ்மிக்குப் ப்ரியமானவனும், எல்லையற்ற கல்யாண குணங்களின் இருப்பிடமாக உள்ளவனும், எங்கும் நிறைந்தவனும்; ஸ்ரீபாஷ்யம் (மங்கள ச்லோகம்) - ப்ரக்ஷ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே - மஹாலக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமான பரப்ரஹ்மம்; கீதா பாஷ்யம் (அறிமுகம்) - ஸ்ரீய:பதிர் நிகில ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநாநந்த ஞானானந்த ஸ்வரூப: - மஹாலக்ஷ்மியின் பதியும், தாழ்வுகளுக்கு எதிர்த்தட்டாக உள்ளவனும், கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனும், எல்லையற்ற ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் கொண்டவனும்; முதல் திருவந்தாதி (86) - நீயும் திருமகளும் நின்றாயால் - குன்றெடுத்து இந்த்ரனின் மழையிலிருந்து காத்தவனே! நீயும் மஹாலக்ஷ்மியும்; திருவாய்மொழி (4-9-10) - ஒண்தொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப - அழகான வளையல்கள் அணிந்த பிராட்டியுடன் நீயும் நிற்க; திருவாய்மொழி (6-9-3) - கோலத் திருமாமகளோடு உன்னை - மஹாலக்ஷ்மியுடன் பொருந்தியுள்ள உன்னை; திருவாய்மொழி (9-2-1) - நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் - உனது கருணையும், தாமரை மலரில் உள்ள பிராட்டியின் கருணையும்; திருவாய்மொழி (9-2-3) - உன் தாமரை மங்கையும் நீயும் - தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ள உனது நாயகியான பிராட்டியும் நீயும்; திருவாய்மொழி (6-10-10) - அகலகில்லேன் இறையும் - உன்னை விட்டு ஒரு நொடியும் பிரியாமல் இருப்பேன் என்ற பிராட்டி; திருவாய்மொழி (1-1-2) - உணர் முழு நலம் - ஞானமாகவும் ஆனந்தமயமாகவும் உள்ளவன்; பெரிய திருமொழி (3-8-1) - நந்தா விளக்கே அளத்தற்கு அரியாய் - அணையாத விளக்கும், எல்லையற்றவனும் ஆகியவன்.

ஈச்வரன் தாழ்ந்த குணங்கள் அற்றவன்

மூலம் – இப்படி “ஸமஸ்த ஹேய ரஹிதம் விஷ்ணவாக்யம் பரமம் பதம்”, “பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேசாதயஸ்ஸந்தி பராவரேசே” என்கிறபடியே ஹேய ப்ரத்யநீகமாக அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - எம்பெருமான் தாழ்வுகள் அனைத்திற்கும் எதிர்த்தட்டாக உள்ளான் என்பதை ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் (1-22-53) - ஸமஸ்த ஹேய ரஹிதம் விஷ்ணவாக்யம் பரமம் பதம் - விஷ்ணு என்ற திருநாமம் கொண்ட எம்பெருமானின் ஸ்வரூபம் தோஷங்கள் அற்றது – என்றும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-5-85) - பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேசாதயஸ்ஸந்தி பராவரேசே - அவன் உயர்ந்தவற்றை விட உயர்ந்தவன், அவனிடம் க்லேசம் முதலான தோஷங்கள் ஏதும் இல்லை – என்றும் உள்ள வாக்கியங்களால் அறியலாம்.

ஈச்வரன் எல்லையற்ற கல்யாண குணங்கள் கொண்டவன்

மூலம் - தைர்யுத்த: ச்ருயதாம் நர:, தமேவம் குண ஸம்பந்நம், ஜ்யேஷ்டம் ச்ரேஷ்ட குணைர் யுத்தம், ஏவம் ச்ரேஷ்ட குணைர் யுத்த:, குணைர் விருருசே ராம:, தமேவம் குண ஸம்பந்நம் அப்ரத்ருஷ்ய பராக்ரமம், பஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே, ஆந்ருசம்ஸ்யமனுக்ரோச: ச்ருதம் சீலம் தமச்சம: ராகவம் சோபயந்த்யேதே ஷ்ட்குணா: புருஷோத்தமம், விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: சரணாகத வத்ஸல:, சரண்யம் சரண்யம் ச த்வாம் ஆஹூர்திவ்யா மஹர்ஷய:, நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பரா கதி: தேஜோ பலைச்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்ய சக்த்யாதி குணைகராசி:, ஸர்வபூதாத்ம் பூதஸ்ய விஷ்ணோ: கோ வேதீதும் குணாந், யதா ரத்நாநி ஜலதே: அஸங்க்யேயாநி புத்த்ரக ததா குணாச்ச தேவஸ்ய த்வஸங்க்யேயா ஹி சக்ரிணா:, வர்ணாயுதைர்யஸ்ய குணா ந சக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வதேவை:, சதுர்முகயுர்யதி கோடிவக்த்ரோ பவேந்நர: க்வாபி விசுத்தசேதா: ஸ தே குணாநாமயுதைகமம்சம் வதேந்ந வா தேவவர ப்ரஸீத, தவானந்த குணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: யைஸ்த்வயேவ ஜகத்குக்ஷௌ அந்யே அப்யந்தர்நிவேசிதா:, இஷுக்ஷயாந் நிவர்த்தந்தே நாந்தரிசுக்ஷிதி க்ஷயாத் மதி க்ஷயாந்

நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்த குண சூடியாத், வல்வினையேனை ஈர்க்கின்ற குணங்களை உடையாய், உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் என்கிறபடியே ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வோப யுக்தங்களான குணங்களாலே விசிஷ்டமாக அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - அடையக்கூடிய பொருளாக இருப்பதற்கு ஏற்ற அனைத்துக் குணங்களையும், அவ்விதம் அடைவதற்கு ஏற்ற உபாயமாக இருப்பதற்கான குணங்களையும் அவன் கொண்டுள்ளான். இதனைக் கீழே உள்ள பல வரிகளில் காணலாம் : பாலகாண்டம் (1-7) - தைர்யுக்த: ச்ரூயதாம் நர: - அந்தக் குணங்கள் அனைத்தும் கொண்ட மனிதனைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்; அயோத்யாகாண்டம் (2-48) - தமேவம் குண ஸம்பன்னம் - இவ்விதமாகக் குணங்கள் கொண்ட இராமனை; பாலகாண்டம் (1-20) - ஜ்யேஷ்டம் ச்ரேஷ்ட குணைர் யுக்தம் - மூத்தவனும், மிகவும் உயர்ந்த குணங்கள் கொண்டவனும் ஆகிய இராமன்; அயோத்யாகாண்டம் (11-31) - ஏவம் ச்ரேஷ்ட குணைர் யுக்த: - இவ்விதமாக மிகவும் உன்னதமான குணங்கள் கொண்ட இராமனை; அயோத்யாகாண்டம் (2-47) - குணைர் விருருசே ராம: - குணங்கள் மூலமாக இராமன் விளங்கினான்; அயோத்யாகாண்டம் (1-34) - தமேவம் குண ஸம்பந்நம் அப்ரத்ருஷ்ய பராக்கரம் - இவ்விதமாக குணங்களின் இருப்பிடமாக உள்ளவனும், யாராலும் வெல்லப்பட இயலாமல் உள்ளவனும் ஆகிய இராமன்; அயோத்யாகாண்டம் (2-26) - பஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே - தசரத மன்னா! உனது புத்ரனுக்குப் பல உயர்ந்த குணங்கள் உள்ளன; அயோத்யாகாண்டம் (33-12) - ஆந்ருசம்ஸ்யமனுக்ரோச: ச்ருதம் சீலம் தமச்சம: ராகவம் சோபயந்த்யேதே ஷ்டகுணா: புருஷோத்தமம் - தன்னிடம் சரணம் புகுந்தவர்களைக் காக்கும் தன்மை, கருணை, அனைத்து சாஸ்த்ரங்களும் அறிந்துள்ள தன்மை, தாழ்ந்தவர்களுடனும் சரிசமமாகப் பழகும் குணம், மன அடக்கம், புலன் அடக்கம் முதலான ஆறும் புருஷர்களில் உத்தமனான இராமனை அலங்கரிக்கின்றன; ஸுந்தரகாண்டம் (21-20) - விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: சரணாகத வத்ஸல: - தர்மம் அனைத்தும் அறிந்த இராமன், தன்னிடம் சரணம் புகுந்தவர்களிடம் மிகுந்த அன்புள்ளவன் என்று அனைவரும் அறிவார்கள் அல்லவோ?; யுத்தகாண்டம் (121-18) - சரண்யம் சரண்யம் ச த்வாம் ஆஹூர்திவ்யா மஹர்ஷய: - இராமா! உன்னையே சரணம் புகுவதற்கு ஏற்றவன் என்றும், சரணம் அடைந்தவர்களைக் காப்பவன் என்றும் மஹரிஷிகள் கூறுகின்றனர்; கிஷ்கிந்தாகாண்டம் (15-19) - நிவாஸவ்ருசுஷ: ஸாதூனாம் ஆபன்னானாம் பரா கதி: - ஸாதுக்களுக்கு இனிய நிழல் தரும் கற்பக மரம், துன்பத்தில் உள்ளவர்கள்

அடையவேண்டிய சிறந்த கதி; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-5-85) - தேஜோ பலைச்வர்ய மஹாவபோத ஸ்வீர்ய சக்த்யாதி குணைகராசி: - தேஜஸ், பலம், ஐச்வர்யம், ஞானம், வீர்யம், சக்தி முதலான உயர்ந்த குணங்களின் இருப்பிடம்; ப்ரஹ்மபுராணம் - ஸர்வபூதாத்ம பூதஸ்ய விஷ்ணோ: கோ வேதீதும் குணாந் - அனைத்து உயிர்களின் ஆத்மாவாக உள்ள விஷ்ணுவின் குணங்களை யார் முழுவதுமாக அறிவார்கள்?; ஸ்ரீவாமனபுராணம் (74-40) - யதா ரத்னாநி ஜலதே: அஸங்க்யேயாநி புத்த்ரக ததா குணாச்ச தேவஸ்ய த்வஸங்க்யேயா ஹி சக்ரிணா: - ஸமுத்ரத்தில் உள்ள இரத்தினக் கற்களைக் கணக்கிட இயலாது. அது போன்று, சக்கரத்தை ஏந்திய எம்பெருமானின் குணங்களைக் கணக்கிட இயலாது; மஹாபாரதம் கர்ணபர்வம் (83-15) - வர்ணாயுதைர்யஸ்ய குணா ந சக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வதேவை: - அனைத்துத் தேவர்களும் ஒன்றாக்கூடி நின்று, பல பதினாயிரம் வருடங்கள் கூறினாலும் அவனது குணங்களை முழுவதுமாகக் கூறி முடிக்க இயலாது; ஸ்ரீவராஹபுராணம் (73-35) - சதுர்முகயுர்யதி கோடிவக்த்ரோ பவேந்நர: க்வாபி விசுத்தசேதா: ஸ தே குணாநாமயுதைகமம்சம் வதேந்ந வா தேவவர ப்ரஸீத - ப்ரம்மனின் ஆயுள், பல ஆயிரக்கணக்கான வாய்கள், மிகவும் தூய்மையான மனம் ஆகியவற்றை உடைய ஒருவன் உள்ளான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவனால் கூட உனது குணத்தின் பதினாயிரத்தின் ஒரு பகுதியைக் கூற இயலுமோ இயலாதோ?; தவானந்த குணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: யைஸ்த்வயேவ ஜகத்குக்ஷேள அந்யே அப்யந்தர்நிவேசிதா: - கணக்கற்ற குணங்களை நீ கொண்டிருந்தாலும் ஆறு குணங்களே உனக்கு மிகவும் ப்ரதானமாக உள்ளன. இந்த உலகை நீ வயிற்றில் வைத்தது போன்று, அந்த ஆறு குணங்களும் மற்ற குணங்களைத் தங்களுக்குள் கொண்டுள்ளன; இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷைக்ஷிதிக்ஷயாத் மதிக்ஷயாந் நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்த குணக்ஷயாத் - ஆகாயம் முழுவது அம்பால் நிரப்பவேண்டும் என்று புறப்படும் சிலர், தங்களிடம் உள்ள பாணங்கள் தீர்ந்து விட்டதால் ஓய்கின்றனர் அல்லாமல், ஆகாயம் நிரப்பப்பட்டதால் இல்லை. அது போன்று, கோவிந்தனின் குணங்களைக் கூறத் தொடங்குபவர்கள் தங்கள் புத்தி ஓய்ந்ததால் நிறுத்துகின்றனர் அல்லாமல், அவனது குணங்களைக் கூறி முடித்து விட்டதால் அல்ல; திருவாய்மொழி (8-1-8) - வல்வினையேனை ஈர்க்கின்ற குணங்களை உடையாய் - மிகவும் கொடிய வினைப்பயன்கள் உடைய என் போன்றவனையும் உன்பால் ஈர்க்கும் குணங்கள் கொண்டவனே; திருவாய்மொழி (1-1-1) - உயர்வற உயர்நலம் உடையவன்.

ஈச்வரன் எழில் பொங்கும் திவ்யமங்கள் திருமேனி உடையவன்

மூலம் - ஸதைகரூப ரூபாய, நித்யஸித்தே ததாகாரே தத் பரத்வே ச பௌஷ்கர யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌ ஸந்நிதிம் ப்ரஜேத், ஸமஸ்தாச்சக்தயச்சைதா ந்ரூப யத்ர ப்ரதிஷ்டிதா: தத் விச்வரூப வைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேம்ஹத், இச்சா க்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:, ந பூதஸங்க ஸமஸ்தாநோ தேஹோ அஸ்ய பரமாத்மந:, ந தஸ்ய ப்ரக்ருதா மூர்த்தி: மாம்ஸமேதோ அஸ்திஸம்பவா, பூஜைச்சதுர்பி: ஸமுபேதமேதத் ரூபம் விசிஷ்டம் திவி ஸம்ஸ்திதம் ச, ருக்மாபம் ஸ்வபந் தீ கம்யம், தத்ரைகஸ்தம் ஜகத் க்ருத்ஸநம், பச்யாமி தேவாம்ஸ்தவ தேவ தேஹே, அஸ்த்ர பூஷண ஸமஸ்தாந ஸ்வரூபம், பூஷணாஸ்த்ர ஸ்வரூபஸ்தம் யதேதமகிலம் ஜகத், தமஸ: பரமோ தாதா சங்கம் சக்ர கதா தர: என்கிறபடியே ஸர்வஜகதாச்ரயமான அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள் விக்ரஹ விசிஷ்டமாக அநுஸந்தேயம். இவ்விக்ரஹம் பர வ்யூஹ விபவ ஹார்த்தார்சாவதார ரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்கும்படியும் இவற்றிலுள்ள விசேஷங்களும் பகவச்சாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயத்தாலே அறியப்படும்.

விளக்கம் - அனைத்து உலகங்களுக்கும் இருப்பிடமாக உள்ள எம்பெருமானின் திருமேனியானது அப்ராக்ருதமானது, திவ்யமானது, மங்களகரமானது என்று அறியவேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களை பாஞ்சராத்ர ஆகமத்திலிருந்தும் மற்ற ஸம்ப்ரதாய முறைகளிலிருந்தும் அறியலாம். இதனை அடுத்துள்ள பல வரிகளிலும் காண்க: ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-2-1) - ஸதைகரூப ரூபாய - எப்போதும் மாறாமல் ஒரே போன்ற திருமேனி உள்ளவன்; பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை - நித்யஸித்தே ததாகாரே தத் பரத்வே ச பௌஷ்கர யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌ ஸந்நிதிம் ப்ரஜேத் - பௌஷ்கரனே! எப்போதும் உள்ள அவனது திருமேனி குறித்தும், அவனே அனைத்திலும் மேம்பட்டவன் என்பது குறித்தும் யாருக்கு அசைக்க இயலாத நம்பிக்கை உள்ளதோ அவனிடம் எம்பெருமான் எப்போதும் உள்ளான்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-7-70) - ஸமஸ்தாச்சக்தயச்சைதா ந்ரூப யத்ர ப்ரதிஷ்டிதா: தத் விச்வரூப வைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேம்ஹத் - இந்த உலகில் காணப்படும் சரீரங்கள் அனைத்தைக் காட்டிலும் வேறானதாக ஸ்ரீஹரியின் திருமேனி உள்ளது. அந்தத் திருமேனியிலேயே அனைத்து

சக்திகளும் நிலையாக உள்ளன; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-5-84) - இச்சா க்ருஹீதாபிமதோருதேஹ: - அனைவருக்கும் இன்பம் அளிக்கும் விதமான திருமேனியைத் தனது ஸங்கல்பத்தால் எடுத்துக் கொள்பவன்; மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (206-60) - ந பூதஸங்க ஸம்ஸ்தானோ தேஹோ அஸ்ய பரமாத்மந: - பரமாத்மாவின் திருமேனி பஞ்சபூதங்கள் சேர்வதால் உண்டாகும் சரீரம் அல்ல; ஸ்ரீவராஹபுராணம் (31-40) - ந தஸ்ய ப்ரக்ருதா மூர்த்தி: மாம்ஸமேதோ அஸ்திஸம்பவா - எம்பெருமானின் திருமேனியானது மாமிஸம், மஜ்ஜை, எலும்பு ஆகியவற்றால் ஆன சரீரம் அல்ல; மஹாபாரதம் மௌஸலபர்வம் (5-34) - பூஜைச்சதுர்பி: ஸமுபேதமேதத்ரூபம் விசிஷ்டம் திவி ஸம்ஸ்திதம் ச - அவனது திருமேனி நான்கு திருக்கரங்களுடன் உள்ளது, மிகவும் மேன்மை உடையது, பரமபதத்தில் உள்ளது; மனு ஸ்ம்ருதி (12-122) - ருக்மாபம்ஸ்வபந் தீ கம்யம் - தங்கம் போன்று ப்ரகாசம் உடையவன். அவனை மனதால் கனவில் காண்பது போன்று மட்டுமே அடைய இயலும்; கீதை (11-13) - தத்ரைகஸ்தம் ஜகத் க்ருத்ஸ்நம் - அவனது திருமேனியில் இந்த உலகம் ஒரு சிறிய பகுதியாக உள்ளதைக் கண்டான்; கீதை (11-15) - பச்யாமி தேவாம்ஸ்தவ தேவ தேஹ - தேவாதிதேவனே! உனது திருமேனியில் அனைத்து தேவதைகளையும் நான் காண்கிறேன்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-22-76) - அஸ்த்ர பூஷண ஸம்ஸ்தாந ஸ்வரூபம் - ஆயுதங்களும் ஆபரணங்களும் தங்கும் இடமாக அவன் திருமேனி உள்ளது; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-22-66) - பூஷணாஸ்த்ர ஸ்வரூபஸ்தம் யதேதமகிலம் ஜகத் - இந்த உலகங்கள் முழுவதும் அவனது திருமேனியில் ஆபரணங்களாகவும் ஆயுதங்களாகவும் உள்ளன; யுத்தகாண்டம் (114-25) - தமஸ: பரமோ தாதா சங்கம் சக்ர கதா தர: - ப்ரக்ருதிக்கும் மேலே உள்ளவனாகவும், சங்கு-சக்ர-கதை உள்ளவனாகவும்.

ஈசுவரனின் விபூதிகள்

மூலம் - “விஷ்ணோரேதா விபூதய:”, “மஹாவிபூதி ஸம்ஸ்தாந”, “நாந்த: அஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதிநாம் பரந்தப” இத்யாதிகளுடைய ஸங்க்ரஹமான “யதண்டமண்டாந்தர கோசரம் ச யத்” என்கிற ச்லோகத்தின்படியே அநந்த விபூதி விசிஷ்டமாக அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - அவனது விபூதிகள் மிகவும் சிறப்புடையவை, எல்லையற்றவை என்பதை ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-22-32) - விஷ்ணோரேதா விபூதய: - இவை அனைத்தும் விஷ்ணுவின் விபூதிகள்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (5-1-50) - மஹாவிபூதி ஸம்ஸ்தாந - மஹாவிபூதி எனப்படும் பெரிய விபூதியைத் தனது இருப்பிடமாக உள்ளவன்; கீதை (10-40) - நாந்த: அஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதிநாம் பரந்தப - அர்ஜுனா! எனது மேன்மையான விபூதிகளுக்கு எல்லையில்லை - என்பவற்றின் மூலம் உணரலாம். இவை அனைத்தின் சுருக்கமாகவே ஸ்தோத்ரரத்னம் (17) - யதண்டமண்டாந்தர கோசரம் ச யத் - அண்டம் என்னும் இப்ப்ரபஞ்சமும், இந்த அண்டத்தில் உள்ள அனைத்தும் அவனது விபூதிகள் - என்னும் ச்லோகம் உள்ளது.

லீலாரூபம் கொண்டவன்

மூலம் - இவ்விபூதிகளில் சேதநங்களாயும் அசேதநங்களாயுமுள்ள இரண்டு வகையும் லீலார்த்தங்களாயும் போகார்த்தங்களாயும் விபக்தங்களாயிருக்கும் அநுஸந்தேயம் பொதுவாயிருக்க ரஸ வைஷம்யத்தாலே லீலா-போக-விபாகம் யதாலோகம் கண்டு கொள்வது. அப்படியே ஜன்மாத்யஸ்ய யத:, க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம், க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ, பால: க்ரீடநகைரிவ, ஹரே விஹரஸி க்ரீடா கந்துகைரிவ ஜந்துபி:, லோகவத்து லீலா கைவல்யம் என்கிறபடியே லீலாரூப ஜகத்வ்யாபார லக்ஷணமாக அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - எம்பெருமானின் விபூதிகள் சேதனம் என்றும் அசேதனம் என்றும் இரு வகைப்படும். இவை அவனது லீலைக்காகவும் அனுபவிப்பதற்காகவும் உள்ளன. இவ்விதம் அவனது லீலைக்காகவும், அனுபவத்திற்காகவும் உள்ளன என்ற பிரிவு ரஸத்திற்காக மட்டுமே உள்ளது அன்றி, அனைத்தும் பொதுவாக அவனால் ஏற்கும்படியே உள்ளன. பகவான் இந்த உலகில் ஈடுபட்டபடி உள்ளது என்பது அவனது லீலை காரணமாகவே என்பதை அடுத்துள்ள வரிகளின் மூலம் அறியலாம்: ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (1-1-2) - ஜன்மாத்யஸ்ய யத: - அவனிடமிருந்தே அனைத்தும் தோன்றுகின்றன; மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (206-58) - க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம் - இவை அனைத்தும் ஸ்ரீஹூரியின் விளையாட்டு; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-2-18) - க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ - ஒரு சிறு

குழந்தையின் விளையாட்டு போன்று அவனுக்குச் சலபமானது; மஹாபாரதம் சபாபர்வம் (40-78) - பால: க்ரீடநகைரிவ - பொம்மைகள் வைத்து விளையாடும் குழந்தை போன்று, நம்மை வைத்து விளையாட்டு செய்கிறான்; ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் - ஹரே விஹரஸி க்ரீடா கந்துகைரிவ ஜந்துபி: - பந்துகள் வைத்து விளையாடுவது போன்று ஸ்ரீஹரியே, உனது விளையாட்டு உள்ளது; ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (2-1-33) - லோகவத்து லீலா கைவல்யம் - இவை அனைத்தும் அவனது விளையாட்டுக்காகவே.

அர்த்தபஞ்சகம் - 2 - ஜீவனின் ஸ்வரூபம்

மூலம் - இப்படி லக்ஷ்மீ ஸஹாயமாய், அபரிமித ஞானானந்தமாய், ஹேயப்ரத்யநீகமாய், ஞான சக்த்யாத்யநந்த மங்களகுண விசிஷ்டமாய், திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதமாய், சரீரபூத விபூதித்வய யுக்தமாய், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபார லீலமாய்க் கொண்டு ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய பத்த முக்த நித்ய-ஸாதாரண ரூபமும் உபாயாதிகாரியான தனக்கு இப்போது அஸாதாரணமான ரூபமுறிய வேணும்.

விளக்கம் - இவ்விதம் அடையவேண்டிய பொருளான (ப்ராப்யம்) எம்பெருமான் மஹாலக்ஷ்மியுடன் எப்போதும் இணைந்தவனாக உள்ளான். அவன் எல்லையற்ற ஞானம், எல்லையற்ற ஆனந்தம் கொண்டவனாக உள்ளான். தாழ்வுகள் அனைத்திற்கும் எதிர்த்தட்டாக உள்ளான். ஞானம், சக்தி, ஆனந்தம் போன்ற மங்கள குணங்களை அளவற்று உடையவனாக உள்ளான். திவ்யமங்கள விக்ரஹம் கொண்டவனாக உள்ளான். தன்னுடைய சரீரமாக நித்யவிபூதி மற்றும் லீலாவிபூதி ஆகிய இரண்டையும் கொண்டுள்ளான். தன்னுடைய பொழுதுபோக்கிற்காக உலகில் உள்ள அனைத்தையும் படைத்தும், காத்தும், நிர்வகித்தும் வருகிறான். இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மமான எம்பெருமானை அடைய எண்ணும் ஜீவன், “பத்தர், முக்தர், நித்யர்” ஆகிய மூன்று ஜீவன்களைப் பற்றி அறியவேண்டும். தனக்கு உள்ள வேறுபாட்டினை அறியவேண்டும்.

மூன்று வகையான சேதனர்கள்

மூலம் - இவர்களில் பத்தரானவர் அநாதி கர்ம ப்ரவாஹத்தாலே அநுவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் ப்ரஹ்மாதி ஸ்தம்ப பர்யந்த விபாக பாகிகளான சேஷத்ரஜ்ஞர். முக்தராவார் சாஸ்த்ர சோதிதங்களான உபாய விசேஷங்களாலுண்டான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே அத்யந்த நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய் ஸங்கோச ரஹித பகவதனுபவத்தாலே நிரதிசயானந்தராயிருக்குமவர்கள். நித்யராவார் ஈச்வரனைப் போலே அநாதியாக ஞானசங்கோச மில்லாமையாலே “ஸவயஸ இவயே நித்ய நிர்தோஷ கந்தா:” என்கிறபடியே அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரராய்க் கொண்டு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகிற அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகள். இவர்களெல்லார்க்கும் ஸாதாரணமான ரூபம் அணுத்வ ஞானானந்தாமலத்வாதிகளும் பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்யாதிகளும். முமுக்ஷுவான தனக்கு அஸாதாரணமாக அறிய வேண்டும் ஆகாரங்கள் உபோத்காதத்திலே சொன்னோம், மேலும் கண்டு கொள்வது.

விளக்கம் - பத்தர்கள் என்பவர்கள் எல்லையற்ற காலமாகத் தொடந்து வரும் கர்மம் காரணமாக ஸம்ஸாரம் என்ற சக்கரத்தில் உழன்றபடி உள்ளவர்கள் ஆவார்கள். நான்முகன்ன் தொடக்கமாக புல் ஆகிய அனைத்தும் சேஷத்ரஜ்ஞர் என்பதாகும். முக்தர் என்பவர்கள் சாஸ்த்ரங்களில் கூறிய உபாயங்களைச் சரியானபடி பின்பற்றி, பகவானின் கருணையைப் பெறுகின்றனர்; இதனால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டு, பகவத் அனுபவம் கிட்டப்பெற்றதால், எல்லையற்ற ஆனந்தத்தில் மூழ்கியபடி உள்ளனர். நித்யர்கள் என்பவர்கள் தங்களது ஞானம் எப்போதும் சுருங்காமல் உள்ளவர்கள் ஆவர், இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் ஈச்வரனையே ஒத்துள்ளனர், இதனை ஸ்ரீகுணரத்னகோஸத்தில் (27) - ஸவயஸ இவ யே நித்ய நிர்தோஷ கந்தா - அவனைப் போன்றே ஒத்த வயது கொண்டவர்களாகவும், அவனைப் போன்றே தோஷங்கள் அற்றவர்களாகவும் - என்று கூறினார். இவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் சிக்காமல் பகவானுக்கு எப்போதும் கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ள ஆதிசேஷன், கருடன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலானோர் ஆவர். இவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக உள்ள தன்மைகள், “அணு போன்று அளவுள்ள தன்மை, ஞானமயமாக இருத்தல், ஆனந்தமயமாக இருத்தல், தோஷங்கள் அற்று இருத்தல்”, என்பவையாகும். இவர்கள் அனைவரும் எம்பெருமானுக்கு

அடிமைகளாகவும், அவனது ஸங்கல்பத்திற்கு அடிபணிந்தபடியும் உள்ளனர். இவர்களில் முமுக்ஷுவுக்கு உள்ள விசேஷம் என்னவென்று அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இதனை உபோத்காத அதிகாரத்தில் நாம் கண்டோம், இனிவரும் அதிகாரங்களிலும் மேலும் கூறப்பட உள்ளது.

ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஜீவனின் ஸ்வரூபம் பற்றிக் கூறப்படுவது

மூலம் - இப்ராப்தாவினுடைய ஸ்வரூபம் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களில் மகாரங்களிலும், நார சப்தங்களிலும், ப்ரபத்யே என்கிற உத்தமனிலும், வ்ரஜ என்கிற மத்யமனிலும், த்வா என்கிற பதத்திலும், மா சுச: என்கிற வாக்யத்திலும் அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - ஜீவனின் ஸ்வரூபம் குறித்து அஷ்டாஷ்டரத்தில் “ஓம்” என்பதில் உள்ள “ம” என்ற எழுத்து மூலமும், “நம” என்ற பதம் மூலமும், நாராயணா என்பதில் உள்ள “நார” என்ற பதம் மூலமும் அறிவிக்கப்பட்டது, த்வயத்தில், “ப்ரபத்யே” என்ற பதம் மூலம் உணர்த்தப்பட்டது, சரமச்லோகத்தில், “வ்ரஜ” என்பதன் மூலமும், “த்வா” என்பதன் மூலமும், “மா சுச:” என்ற வரி மூலமும் அறிவுறுத்தப்பட்டது.

அர்த்தபஞ்சகம் – 3, 4 – உபாயம் மற்றும் பலன்

மூலம் - ப்ராப்த்யுபாயமும் இதின் பரிகரங்களும் பலஸ்வரூபமிருக்கும்படியும் மேலே ப்ராப்த ஸ்தலங்களிலே பரக்கச் சொல்லக் கடவோம். இவற்றில் உபாயம் திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸிலும், அயந சப்தத்திலும், த்வயத்தில் பூர்வ கண்டத்திலும், சரமச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலும் அநுஸந்தேயம். பலஸ்வரூபம் சதுர்த்யந்த பதங்களிலும், த்வயத்தில் நமஸ்ஸிலும், “ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்கிறவிடத்திலும் அநுஸந்தேயம்.

விளக்கம் - (பரம்பொருளை) அடையும் உபாயம் பற்றியும், அவ்விதம் அடைந்த பின்னர் கிட்டும் பலன்கள் பற்றியும் நாம் பின்னால் பல இடங்களில் விவரித்துக் கூறுவோம். உபாயம் என்பது திருமந்த்ரத்தில் உள்ள நம என்ற பதம் மூலமும், நாராயணாய என்பதில் உள்ள அயந என்பதன் மூலமும் அறியக்கடவது. உபாயம் குறித்து த்வய மந்த்ரத்தின் முதல்

வரியிலும், சரமச்லோகத்தின் இரண்டாவது வரியிலும் உணரலாம். பலன் பற்றி திருமந்த்ரத்தில் நாராயணனுக்கு என்று கூறும் நான்காம் வேற்றுமை மூலமும், த்வயத்தில் உள்ள நம என்ற பதம் மூலமும், சரமச்லோகத்தில் உள்ள “ஸ்ர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - அனைத்து பாபங்களிலிருந்து நான் விடுவிக்கிறேன்” என்பதன் மூலமும் அறியலாம்.

அர்த்தபஞ்சகம் - 5 - தடுக்கும் விரோதி

மூலம் - ப்ராப்தி விரோதியாவது அவித்யா கர்ம வாஸனாதி ரூபமான மோக்ஷ ப்ரதிபந்தக வர்க்கம். இதில் ப்ரதானம் அநாதியாக ஸந்தந்யமாநமான ஆஜ்ஞாதி லங்கனமடியாகப் பிறந்த பகவந்நிக்ரஹம். இது ச்ஷேத்ரஜ்ஞார்க்கு ஞானஸங்கோசகரமான த்ரிகுணாத்மக ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்க விசேஷத்தை உண்டாக்கியும், இப்ப்ரக்ருதி பரிணாம விசேஷங்களான சரீரேந்த்ரியாதிகளோடே துவக்கி “திண்ணமமுந்தக் கட்டி பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணை மறையவரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய் புறமே” என்றும், “அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேஹேந்த்ரியாதி பரதந்த்ரனாக்கியும், அவ்வவஸ்தையிலும் சாஸ்த்ர வச்யதை கூடாத திர்யகாதி தசைகளிலே நிறுத்தியும், சாஸ்த்ர யோக்யங்களான மனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டி மதங்களாலே கலக்கியும், அவற்றில் இழியாதவர்களையுமுள்பட “பகவத் ஸ்வரூப திரோதானகரீம் விபரீத ஞான ஜனனீம் ஸ்வவிஷ்யாயாச்ச கோப்யபுத்தேர் ஜநநீம்” என்கிறபடியே இம்மூலப்ரக்ருதி முதலான மோஹன பிஞ்சிகை தன்னாலே தத்வஞான விபரீதஞான விஷய ப்ராவண்யங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக “ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ” என்கிறபடியே ஸுக லவார்த்தமான அக்ருத்ய கரணாதி ரூபமான ஆஜ்ஞாதி லங்கனத்தைப் பண்ணுவித்தும், “பாபம் ப்ராஜ்ஞாம் நாசாயதி க்ரியமாணம் புந: புந: நஷ்டப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ புநராரபதே நர:” என்கிறபடியே மேலும் அபராத பரம்பரைகளிலே மூட்டி அதன் பலமாக “க்ஷிபாம்யஜஸ்ரம்” இத்யாதிகளிற்படியே கர்ப்ப ஜன்ம ஜரா மரண நரகாதி சக்ர பரிவ்ருத்தியிலே பரிப்ரமிப்பித்தும், ச்ஷுத்ர ஸுகாதிகளுக்கு ஸாதனமான ராஜஸ தாமஸ சாஸ்த்ரார்த்தங்களைக் கொண்டு “யக்ஷ ரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: ப்ரேதான் பூதகணாம்ச்சாந்யே யஜந்தே தாமஸா ஜநா:”

என்கிறபடியே தன்னோடு ஒக்கவொழுகு சங்கிலியிலே கட்டுண்டு உழலுகிற சேஷத்ரஜ்ஞர் காலிலே விழப்பண்ணியும், அவர்கள் கொடுத்த ஜுகுப்ஸாவஹ சஷுத்ர புருஷார்த்தங்களாலே க்ருமிகளைப்போலே க்ருதார்த்தராக மயக்கியும், யோக ப்ரவ்ருத்தரானவர்களையும் சஷுத்ர தேவதா யோகங்களிலேயாதல் நாமாத்ய சேதனோபாஸனங்களிலேயாதல் மூளப்பண்ணிச் சில்வானங்களான பலங்களாலே யோகத்தைத் தலைசாய்ப்பித்தும், ஆத்மப்ரவணரையும் ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ப்ரக்ருதி வியுத்தமென்கிற இவ்விரண்டு படியிலும் ப்ரஹ்மாத்யஷ்டையாலேயாதல், ஸ்வரூப மாத்ரத்தாலேயாதல் உபாஸிக்க மூட்டி அவை நாலுவகைக்கும் பலமாக அல்பாஸ்வாதங்களைக் கொடுத்து புனராவ்ருத்தியைப் பண்ணியும், ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மசிந்தந ப்ரவ்ருத்தரானவர்களையும் ஸ்வாத்ம சரீரக பரமாத்ம சிந்தநபரரையும் அந்தராயமான ஆத்மானுபவத்தாலேயாதல், அஷ்டௌ ஸ்வர்யஸித்திகளாலேயாதல், வஸ்வாதி பத ப்ராப்தி ப்ரஹ்மகாயநிஷேவணாதிகளாலேயாதல், அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச் சிறையிலே எடுத்துக் கை நீட்டின சேடிமார் பக்கலிலே கண்ணோட்டமுண்டாமாப் போலே ப்ராரப்த கர்மபலமான தேஹேந்த்ரியங்களிலும் ததநுபந்திகளான பரிக்ரஹங்களிலும் தன்மூல போகங்களிலும் கால்தாழ்ப் பண்ணியாதல் அந்யபரராக்கியும் இப்படிப் பல முகங்களாலே பகவத்ப்ராப்திக்கு விலக்காயிருக்கும், முப்பத்திரண்டடியான துரவதத்துவார் முன்னடியிலே விழுந்ததோடு முப்பதாமடியிலே விழுந்ததோடு வாசியில்லாதாப்போலே ஏதேனுமொரு பர்வத்திலே அந்தராய முண்டானாலும் இவன் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தானாகான்.

விளக்கம் - மோஷ்டம் பெறுவதற்குத் தடையாக உள்ளவைகள் அறியாமை (அவித்யை), கர்மம், வாசனை, ப்ரக்ருதி தொடர்பு முதலானவை ஆகும். இதில் முதலாவது தடையாக உள்ளது எதுவென்றால், எல்லையற்ற காலமாக பகவானின் கட்டளைகளைத் தொடர்ந்து மீறியபடி உள்ளதால், அதற்காக அவன் அளிக்கும் தண்டனைகளே ஆகும். இதன் காரணமாக கீழே உள்ள பலவும் நிகழ்கின்றன: 1. மூன்று குணங்களுடன் கூடியதான ப்ரக்ருதியுடன் ஜீவனுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டு, அதனால் அவனது ஞானம் சுருங்கி விடுகிறது; 2. ஜீவனையும், ப்ரக்ருதி தொடர்புடைய சரீர-இந்த்ரியங்களையும் சேர்த்து விடுகிறது. மேலும் ஜீவனை சரீர-இந்த்ரியங்களின் பிடிகளில் சிக்கவைக்கிறது. இதனை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (5-1-5) - திண்ணமழுந்தக் கட்டி பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணை மறையவரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய் புறமே - எனது

கர்மபலன் மூலம் உண்டான பாவம் என்னும் கயிற்றால், என்னை இந்த உடலுடன் அழுத்தமாகக் கட்டி, புண் நிறைந்த சரீரத்தை தோலால் மூடி உலவ வைத்தாய் - என்றும், (3-2-1) - அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன் - ஸ்ருஷ்டியின்போது உண்டான சரீரத்தின் மகிழ்வுக்காகத் திரிவேன் - என்றும் கூறினார்; 3. ஜீவனை சாஸ்த்ரங்களைப் பின்பற்ற இயலாத விலங்கு போன்ற சரீரம் எடுக்கும்படிச் செய்து விடுகிறது; 4. சாஸ்த்ரங்களைப் பின்பற்றக் கூடிய மனிதப் பிறவி அளித்தாலும், அவன் மனதை, வேதங்களுக்குத் தவறான விளக்கம் கூறும் மதங்களில் ஈடுபடுத்துகிறது; 5. ராமானுஜர் சரணாகதி கத்யத்தில் - பகவத்ஸ்வரூப திரோதானகரீம் விபரீத ஞான ஜனனீம் ஸ்வவிஷயாயாச்ச கோப்யபுத்தேர்ஜனனீம் - எம்பெருமானின் ஸ்வரூபம் குறித்து அறிய இயலாதபடி செய்வதும், ஒரு பொருளை வேறொன்றாக அறியும்படிச் செய்வதும், தானே தனக்கு இன்பமானவன் என்ற எண்ணம் தோன்றும்படிச் செய்வதும் ஆகிய ப்ரக்ருதியை - என்றார். மாயாஜாலம் செய்யும் ஒருவன், அனைவரையும் மயக்கும் பொருட்டு, தனது கைகளில் வைத்துள்ள மயில்தோகை போன்று, ப்ரக்ருதியானது சரீரத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் வைத்துள்ளது. இதன் மூலம் ஜீவனை மயக்கி அவனுக்கு உண்மை எது என்ற அறியாமை, தவறான அறிவு, புலன் விஷயங்களில் ஈடுபடுதல் போன்றவற்றை உண்டாக்குகிறது; 6. இப்படியாக, ஜீவனை பகவானின் ஆணைகளைப் பின்பற்றாமல் இருக்கச் செய்துவிடுகிறது. தனது இன்பங்களுக்காகத் தடுக்கப்பட்ட செயல்களில் ஈடுபடும்படிச் செய்கிறது. இதனை நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் (6-9-9) - ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ - எனது ஆத்மா திகைத்து நிற்கும்படி ஐந்து இந்த்ரியங்களும் என்னைக் கட்டி இழுக்கின்றன, இவ்விதம் சிற்றின்பத்தால் பாவியான என்னை மேலும் நீ வருந்தும்படிச் செய்யலாமோ? - என்றார்; 7. ஒரு தவறு என்பது மேலும் மேலும் பாபங்களாக வளர்கின்றன. இதனை மஹாபாரதம் உத்யோக பர்வம் (35-73) - பாபம் ப்ராஜ்ஞாம் நாசாயதி க்ரியமாணம் புந: புந: நஷ்டப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ புநராரபதே நர: - மீண்டும் செய்யப்படும் பாவம் அறிவை அழித்து விடுகிறது, இவ்விதம் அறிவை இழந்த ஒருவன் மேலும் மேலும் பாவங்களையே செய்கிறான் - என்றது. இதன் காரணமாக ஜீவனை கர்ப்பம் - பிறப்பு - கிழத்தன்மை - மரணம் - நரகம் என்னும் சுழற்சியில் ஆழ்த்தி விடுகிறான். இதனைக் கீதையில் (16-19) - சஷிபாமி அஜஸ்ரம் - அவர்களை அசுர கர்ப்பத்தில் தள்ளுகிறேன் - என்றான்; 8. தாழ்ந்த சுகங்களுக்கு உறுப்பாக உள்ள ராஜஸ தாமஸ சாஸ்த்ரங்களைக் கைக்கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்கள் தங்களைப்

போன்றவர்களும், தங்களுக்குச் சமமான சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டவர்களும் ஆகிய தாழ்ந்த தெய்வங்களின் கால்களின் விழும்படி ஆகிறது. இதனை கீதையும் (17-4) - யசஷ ரசஷாம்ஸி ராஜஸா: ப்ரேதான் பூதகணாம்ச்சான்யே யஜந்தே தாமஸா ஜனா - ரஜோகுணம் மேலோங்கி உள்ளவர்கள், யசஷர்கள் மற்றும் அசுரர்களை ஆராதனை செய்கின்றனர், தமோகுணம் மேலோங்கி உள்ளவர்கள், பூதங்களையும் ப்ரேதங்களையும் ஆராதனை செய்கின்றனர் - என்றது காண்க; 9. இந்தத் தாழ்ந்த தெய்வங்கள் இவர்களுக்கு அருவருப்பைத் தரும் மிகவும் தாழ்ந்த பலன்களை அளிக்கின்றன. சேற்றில் மகிழ்வாக உள்ள புழுக்கள் போன்று, இந்த அற்பப் பலன்களைத் தங்களுக்குக் கிட்டிய உயர்ந்த பலனாக எண்ணியபடி உள்ளனர்; 10. யோகங்களில் ஈடுபட்ட பலரும் தாழ்ந்த தேவதைகளையே உபாஸிக்கின்றனர். ஒரு சிலர் தாழ்ந்த தேவதைகளை உபாஸிப்பதைக் கைவிட்டு, நாம உபாஸனத்தில் ஈடுபடுகின்றனர் (நாம உபாஸனம் என்பது - வாக்கு, மனம், நீர் முதலான அசேதனங்களை ப்ரஹ்மமாக எண்ணி உபாஸனை செய்தல். இது சாந்தோக்ய உபனிஷத்தில் கூறப்பட்ட பூமவித்யை என்பதாகும்). இதன் மூலம் கிட்டப்பெறும் தாழ்ந்த பலன்களில் அவர்கள் ஈடுபடும்படி ஆகிறது. இப்படியாக யோகம் என்பது அவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாகச் செய்யப்படுகிறது; 11. அடுத்து ஆத்மாவின் விஷயத்தில் ஈடுபட்டபடி உள்ளவர்கள் காண்போம். ஆத்மாவானது ப்ரக்ருதியுடன் தொடர்புடையதாகவோ அல்லது தொடர்பற்றதாகவோ கருதியபடி த்யானிக்கின்றனர். மேலும் ப்ரஹ்மாகவோ, ஆத்ம ஸ்வரூபமாகவோ த்யானித்தபடி உள்ளனர். இப்படியாக உள்ள நான்கு வகைத் த்யானங்களில் ஈடுபட்ட இவர்கள், பகவத் அனுபவத்தை விட, மிகவும் தாழ்ந்த ஆத்ம அனுபவத்தை பலனாக அடைகின்றனர். அதன் பின்னர் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் சிக்குகின்றனர்; 12. ஒரு சிலர் ப்ரஹ்மத்தையே த்யானித்தபடி இருக்கக்கூடும். ஆனால் இவர்கள் தங்களது ஆத்மாவை த்யானித்து, தங்களின் அந்தர்யாமியாக ப்ரஹ்மம் இருப்பதாகவும், தங்களது ஆத்மாவைத் தனது சரீரமாக ப்ரஹ்மம் கொண்டுள்ளது என்றும் த்யானிக்கின்றனர். ஆக இவர்கள் மறைமுகமாகத் தங்கள் ஆத்மாவிலேயே ஈடுபடுவதால், கைவல்ய நிலையை அடைகின்றனர். அல்லது எட்டு விதமான ஸித்திகளை அடைந்து (அஷ்டமாஸித்தி) விடுகின்றனர். அல்லது வசுக்கள் போன்ற பிறவி அடைகின்றனர். அல்லது ப்ரம்மன் முதலானோரின் உடலில் புகும் தன்மை பெறுகின்றனர். இவர்களின் நிலை எவ்விதம் உள்ளது என்றால் - மணிமகுடம் சூட்டுவதற்கான நிலையில் உள்ள அரசுகுமாரன், தான் சிறையில் இருந்தபோது தன்னைப் பார்த்துக்கொண்ட பணிப்பெண்கள் பக்கம் சாய்வது போன்று

உள்ளது. ஆக இவர்கள் மிகவும் உயர்ந்த புருஷார்த்த நிலையில் இருந்து நழுவுகின்றனர் என்று கருத்து.

ஆக, தங்கள் கர்மபலன் காரணமாக உண்டான சரீரம் மற்றும் இந்திரியங்களால் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றனர். அவைகளின் மூலம் ஏற்படும் போகங்களில் திளைத்தபடி உள்ளனர். ஆக இவர்கள் தங்கள் புருஷார்த்தத்தைக் கைவிட்டு தாழ்ந்த இன்பங்களில் ஈடுபட்டபடி உள்ளனர். இப்படியாக பகவானை அடைவதற்குப் பல தடைகள் உள்ளன. சரியான பாதையில் செல்ல முப்பத்திரண்டடி உள்ளது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இதில் ஒருவன் முதல் படியில் தடுக்கி விழுந்தாலும், முப்பத்திரண்டாவது படியில் தடுக்கி விழுந்தாலும் என்ன வேறுபாடு உள்ளது? இதுபோன்று எந்தச் சூழலாக இருந்தாலும், எந்தக் காலமாக இருந்தாலும் மேலே கூறப்பட்ட தடைகள் ஏற்படுமாயின், ஜீவன் ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடி இருப்பான்.

மூலம் - கர்மயோகாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தனுக்கு “நேஹாபிக்ரம நாசோ அஸ்தி” இத்யாதிகளிற்படியே இட்டபடை கற்படையாய் என்றேனுமொரு நாள் பலஸித்தியுண்டா மென்கிறவிதும் கல்பாந்தர மன்வந்தர யுகாந்தர ஜன்மாந்தராதிகளில் எதிலேயென்று தெரியாது. அனுகூல்யம் மிகவுமுண்டாயிருக்க வஸிஷ்டாதிகளுக்கு விலம்பங்காணா நின்றோம். ப்ரதிகூல்யம் மிகவுண்டாயிருக்க வருத்ர சூத்ரபந்து ப்ரப்ருதிகளுக்குக் கடுக மோசுமுண்டாகக் காணா நின்றோம். ஆதலால் விலம்ப ரஹித மோசு ஹேதுக்களான ஸுக்ருத விசேஷங்கள் ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்றும் தெரியாது. விலம்ப ஹேதுவான நிக்ரஹத்துக்குக் காரணங்களான துஷ்கர்ம விசேஷங்களும் ஆர்பக்கலிலே கிடக்குமென்றுந்தெரியாது.

விளக்கம் - கர்மயோகத்தில் ஈடுபட்டவனுக்கு அந்த முயற்சி வீணாவதில்லை என்பதை கீதை (2-40) - நேஹாபிக்ரம நாசோ அஸ்தி - என்று கூறியது காண்க. அந்தக் கர்மயோகமானது கல்லால் கட்டப்பட்ட சுவர் போன்று என்றும் நிலையாக இருக்கும். அதன் பலன், “இந்தக் கல்பத்தின் முடிவிலா, மன்வந்தரத்தின் முடிவிலா, யுகத்தின் முடிவிலா அல்லது ஜன்மத்தின் முடிவிலா”, என எப்போது கிட்டும் என்று யாராலும் தெளிவாகக் கூற இயலாது. பகவான் உகப்படையும் செயல்கள் பல செய்த வசிஷ்டர் முதலானோர் கூட, பல காலம் காத்திருக்கும்படி ஆனது. ஆனால், பகவானை விரோதித்த

வ்ருத்ராஸூரன், சஷத்ரபந்து முதலானோர் மிகவும் எளிதாக, தாமதம் இன்றி மோசஷம் சென்றனர். ஆக மோசஷம் இட்டுச் செல்லக்கூடிய விசேஷமான கர்மங்களை யார் இயற்றினர் என்று கூற இயலாது. இது போன்று, மோசஷம் தாமதிக்கும்படியான செயல்கள யார் செய்தனர் என்றும் கூற இயலாது.

மோசஷத் தடைக்கு சரணாகதியே வழி

மூலம் - இப்படி அநிஷ்ட பரம்பரைக்கு மூலங்களான அஜ்ஞாதி லங்கனங்களாலே வந்த பகவத் நிக்ரஹ விசேஷமாகிற ப்ரதான விரோதிக்குச் செய்யும் பரிஹாரத்தை “தஸ்ய ச வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ” என்று கடவல்லியில் வசீகார்த்த பரம்பரையை வகுத்த இடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர் அருளிச்செய்தார்.

விளக்கம் - மோசஷம் அடைவதற்குத் தடையாக உள்ளவற்றில் முதன்மையாக உள்ளது பகவானின் ஆணைகளை மீறுவதால், அவன் அளிக்கும் தண்டனைகளே ஆகும். இதுவே சங்கிலி போன்றுள்ள தொடர்ச்சியான துன்பங்களின் அடிப்படைக் காரணமாகிறது. இதனை விலக்குவது எப்படி? இதனை பகவத் ராமானுஜர் கூறுகையில் - தஸ்ய ச வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ - இந்தத் துன்பங்கள் நீங்க, எம்பெருமானை வசப்படுத்துவதே ஆகும், அதற்கான வழி, அவனைச் சரணாகதி அடைவதே ஆகும் - என்று மிகவும் தெளிவாகக் கூறினார். இதனை அவர், கட உபநிஷத்தில் புலன்கள், மனம் போன்றவற்றை அடக்கும் வரிசை கூறும் இடத்தை விளக்கும்போது கூறுகிறார்.

மோசஷ தடைகள் பற்றி ரஹஸ்ய த்ரயத்தில் எங்கு உள்ளது

மூலம் - இவ்விரோதி வர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்ய த்ரயத்தில் விதிக்கிற அர்த்தங்களுடைய வ்யவச்சேத சக்தியாலும் நமஸ்ஸுக்களில் மகாரங்களில் ஷஷ்டிகளாலும், ஸர்வபாப சப்தத்தாலும் அனுஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்தில் அடிச்சூட்டாலே பேற்றுக்குறுப்பான வழிகளிலே த்வரிக்க ப்ராப்தம்.

விளக்கம் - இவ்விதம் மோஷுத் தடைக்கான விரோதிகள் பற்றி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் மறைமுகமாகக் கூறப்படும் கருத்துக்கள் கொண்டு எளிதாக உணரலாம். இதனை நம என்பதில் உள்ள மமகாரம் (நான், எனது) மூலமாகவும், சரமச்லோகத்தில் உள்ள ஸர்வபாபம் என்ற பதம் மூலமும் அறியலாம். இதனை இவ்விதம் அறிவதன் மூலம் ஒருவன் - நாம் ஸம்ஸாரம் என்ற மிகுந்த சூடான மணலில் நடந்தபடி உள்ளோம், மிகவும் விரைவாக இதனைக் கடந்து, மகிழ்வு அளிக்கக் கூடிய பாதையை அடைய வேண்டும் - என்று உணர்வான்.

பொருள் ஒன்று என நின்ற பூமகள்நாதன் அவனடி சேர்ந்து
 அருள் ஒன்றும் அன்பன் அவன் கொள் உபாயம் அமைந்த பயன்
 மருள் ஒன்றிய வினைவல் விலங்கு என்று இவை ஐந்து அறிவார்
 இருள் ஒன்று இலாவகை என் மனம் தேற இயம்பினரே

பொருள் - பரம்பொருள் இவன் மட்டுமே என்று உள்ளவனும், தாமரையில் உள்ள மஹாலக்ஷ்மியின் நாதனும் ஆகிய எம்பெருமான்; என்றும் எம்பெருமாளை விரும்பி, அவனது திருவடிகளைச் சரணம் என்று பற்றி அவன் அருளை விரும்பி நிற்கின்ற ஜீவன்; இவ்விதம் எம்பெருமாளை அடைய விரும்பும் ஜீவன் கைக்கொள்ள வேண்டிய உபாயம்; எம்பெருமாளை அடைந்த பின்னர் பெறும் பலன்; எம்பெருமாளை அடைவதற்குத் தடையாக உள்ள அறியாமை போன்ற வலிய வினைப்பயன்கள் - இப்படிப்பட்ட ஐந்து விஷயங்களையும், அனைத்தும் அறிந்த ஆசார்யர்கள், சிறிதும் ஐயம் இல்லாதபடி, நமது மனதில் இவை பற்றிய ஐயம் நீங்கும்விதமாக உபதேசித்தனர்.

ப்ராப்யம் ப்ரக்ஷம் ஸமஸ்த சேஷி பரமம் ப்ராப்தா அஹம் அஸ்ய உசித:

ப்ராப்தி: தாய தன க்ரமாத் இஹ மம ப்ராப்தா ஸ்வத: ஸூரிவத்

ஹந்த ஏநாம் அதிவ்ருத்தவாந் அஹம் அஹமத்யா விபத்யாச்ய:

ஸேது: ஸம்ப்ரதி சேஷிதம்பதி பரந்யாஸஸ்து மே சிஷ்யதே

பொருள் - நான் அடையவேண்டிய இலக்கு எதுவென்றால், மிகவும் உயர்ந்ததாகவும், அனைத்திற்கும் எஜமானனாகவும் உள்ள பரம்பொருளே ஆகும். அவனைச் சென்று அடையவேண்டிய நான், அவ்விதம் அடைவதற்கு ஏற்றவனே ஆவேன். தந்தையின்

செல்வம் எவ்விதம் பிள்ளைக்கு வருகிறதோ அது போன்று, நித்யஸூரிகளுக்குக் கிட்டிய அந்த இலக்கு எனக்கும் தானாகவே கிட்டியிருக்கவேண்டும். அந்தோ. என்னுடைய அஹுங்காரத்தாலும், அதனால் ஏற்பட்ட அறியாமையாலும் நான் அந்த இலக்கை இழந்து நிற்கிறேன். ஆனால் அனைவருக்கும் சேஷிகளான திவ்யதம்பதிகளிடம் சரணாகதி செய்யும்போது, அந்த இலக்கு கிட்டிவிடும், ஆக சரணாகதி அந்த இலக்கை அடைவதற்கான உபாயமாக உள்ளது என்று தெரிந்துகொண்டேன்.

அர்த்தபஞ்சக அதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்